

18 Μαρτίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΕΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 501/90,
750/90, 1108/90, 27/91).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Καθήκοντα — Η έμπροσθη άσκησή τους συνιστά κεκτημένο δικαίωμα του υπαλλήλου — Συνέπειες.

5 Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή — Αντικείμενο προσφυγής μόνο οι εκτελεστές διοικητικές πράξεις — Η αφαίρεση από υπάλληλο του δικαιώματος μετάβασης στον τόπο εργασίας του και του κεκτημένου δικαιώματος εκτέλεσης των καθηκόντων της θέσης του αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και όχι εσωτερικό διοικητικό μέτρο.

10 Διοικητικό Δίκαιο — Γενικές Αρχές — Δικαίωμα ακροάσεως — Δεν έχει εφαρμογή σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η απλή απομάκρυνση του υπαλλήλου από την εκτέλεση των καθηκόντων του δεν συνιστά πειθαρχικό μέτρο, κύρωση ή άλλη τιμωρία ελλείψει σχετικών Κανονισμών.

15 Ο περί Αποχτετευτικών Συστημάτων Νόμος 1/71 (όπως τροποποιήθηκε) — Άρθρο 15 — Η πρόνοια για εξουσία διορισμού σε συνδυασμό με το άρθρο 19 του περί Εφημερίας Νόμου, Κεφ. 1, που προνοεί για εξουσία "to suspend any person appointed" απονέμει εξουσία στο Συμβούλιο Αποχτετεύσεων Λευκωσίας να λάβει απόφαση περί απομακρύνσεως υπαλλήλου από την εκτέλεση των καθηκόντων του.

25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Απομάκρυνση υπαλλήλου από τα καθήκοντά του — Σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου η προϊσταμένη αρχή, χωρίς Νόμο, μπορεί να απομακρύνει προσωρινά υπάλληλο από την άσκηση των καθηκόντων του εφόσον προκύπτει από την παραμονή του σοβαρή απειλή κατά δημοσίου συμφέροντος που βρίσκεται κάτω από την επιμέλειά του.

Οι προσφυγές αυτές συνεκδικάστηκαν επειδή εγείρονταν σε αυτές ταυτόσημα σημεία νόμου και γεγονότων. Με την πρώτη προσφυγή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση του Συμβουλίου Αποχετεύσεως Λευκωσίας να τον απομακρύνει από τον τόπο εργασίας του και να παύσει την εκτέλεση των καθηκόντων του ως Μηχανικού Αποχετεύσεων, χωρίς επηρεασμό των απολαβών ή άλλων ωφελημάτων του, για μια αρχική περίοδο η οποία επεκτάθηκε με τις αποφάσεις εναντίον των οποίων στρέφονταν οι υπόλοιπες προσφυγές. Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν προδικαστικές ενστάσεις τόσο ως προς το έννομο συμφέρον του αιτητή διότι, κατά τον ισχυρισμό τους, κανένα δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς με τις επίδικες αποφάσεις, όσο και ως προς την εκτελεστότητα των επίδικων αποφάσεων που ισχυρίστηκαν ότι συνιστούν απλώς εσωτερικό διοικητικό μέτρο ανεπίδεκτο αναθεώρησης. Ο αιτητής προέβαλε τη θέση ότι είχε όχι μόνο καθήκον αλλά και δικαίωμα προσέλευσης στον τόπο εργασίας και εκτέλεσης των καθηκόντων του και κατά συνέπεια είχε και έννομο συμφέρον. Ο αιτητής υπέβαλε επίσης ότι παραβιάστηκε το δικαίωμα ακρόασης και οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης γενικότερα. Με άλλο λόγο ακυρώσεως, τέλος, προβλήθηκε, η θέση ότι το Συμβούλιο δεν είχε κατά νόμο εξουσία να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση εφόσον ο περί Αποχετευτικών Συστημάτων Νόμος 1/71 (όπως τροποποιήθηκε) δεν προνοούσε ούτε τη δυνατότητα υποβολής υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα ούτε σε απομάκρυνση. Οι καθ' ων αντέταξαν ότι η εξουσία τους επηγάγε από το Άρθρο 15 του Νόμου σε συνάρτηση με το άρθρο 19 του περί Ερμηνησίας Νόμου, Κεφ. 1, τα οποία και παρατίθενται στο κείμενο της απόφασης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

(1) Επί του θέματος των προδικαστικών ενστάσεων και της εξουσίας λήψης της επίδικης απόφασης υιοθετούνται τα πορίσματα της σχετικής απόφασης, που προέκυψε κατόπιν προσφυγής του Γενικού Διευθυντή του Συμβουλίου κατά της δικής του απομάκρυνσης, Γιάλλουρου ν. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λευκωσίας: Η έμπρακτη άσκηση των καθηκόντων λειτουργήματος από τον υπάλληλο συνιστά κεκτημένο δικαίωμα και παράνομη αφαίρεση ή περιορισμός αυτού αποτελεί προσβολή κεκτημένου δικαιώματος και προσβολή του ηθικού συμφέροντος του υπαλλήλου. Ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον. Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει όλα τα στοιχεία της εκτελεστής διοικητικής πράξης και δεν είναι εσωτερικό διοικητικό μέτρο. Το άρθρο 15 του Ν, 1/71 σε συνδυασμό με το άρθρο 19 του Κεφ. 1 απονέμει εξουσία στο Συμβούλιο να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση. Πρόσθετα, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, η προϋστάμενη αρχή, χωρίς νόμο, μπορεί να απομακρύνει προσωρινά υπάλληλο από την άσκηση των καθηκόντων του, εφόσον από την παραμονή του προκύπτει σοβαρή απειλή κατά δημοσίου συμφέροντος που βρίσκεται κάτω από

την επιμέλειά του.

(2) Δεν έχουν εκδοθεί Κανονισμοί που να ρυθμίζουν πειθαρχικά αδικήματα και πειθαρχική δίωξη των υπαλλήλων του Συμβουλίου εφόσον οι περί Αποχτετευτικών Συστημάτων Νόμοι του 1971 έως 1978 δεν εξουσιοδοτούν την εκδοσή τους. Το Συμβούλιο δεν επέβαλε οποιαδήποτε πειθαρχικά μέτρα αλλά περιορίστηκε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης για τη διευκόλυνση των ερευνών της Αστυνομίας και του Γενικού Ελεγκτή, με την απλή απομάκρυνση του αιτητή από την εκτέλεση των καθηκόντων του χωρίς καμιά επιβολή πειθαρχικής κύρωσης ή άλλης τιμωρίας. Το δικαίωμα της ακρόασης δεν έχει εφαρμογή σε τέτοιες περιπτώσεις.

(3) Ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής απομακρύνθηκε από τις υπηρεσίες του χωρίς να υπάρχει οποιοσδήποτε λόγος. Η επιστολή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας προς τον Πρόεδρο Συμβουλίου Αποχτετεύσεων που βρίσκεται ενώπιον του Δικαστηρίου φανερώνει ότι η Αστυνομία διεξήγαγε έρευνες σε σχέση όχι μόνο με το Γενικό Διευθυντή αλλά και με τον αιτητή.

Γενικότερα, τονίζεται ότι ο Δικαστήριο περιόρισε τον έλεγχο του στη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων. Οποιοδήποτε ερώτημα έξω από το πλαίσιο αυτό θα ήταν εκτός της σφαίρας του αναθεωρητικού ελέγχου.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γιάλλουρος ν. Συμβουλίου Αποχτετεύσεων Λευκωσίας (Προσφυγή Αρ. 494/90 ημερ. 25.10.90).

Αποφάσεις Συμβουλίου της Επικρατείας της Ελλάδος 78(29), 79(29), 713(66), 881/52.

Προσφυγές

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Αποχτετεύσεων Λευκωσίας με την οποία αποφασίστηκε η απομάκρυνση του αιτητή από τον τόπο εργασίας του και εναντίον των αποφάσεων των καθ' ων η αίτηση με τις οποίες επεκτάθηκε η περίοδος απομάκρυνσής του από τον τόπο εργασίας του.

Χρ. Τριανταφυλλίδης και Α. Παπαχαράλαμπος, για τον αιτητή.

Κ. Μιχαηλίδης, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Οι προσφυγές αυτές συνεκδικάστηκαν επειδή εγείρονται σ' αυτές ταυτόσημα σημεία νόμου και γεγονότων. Με την προσφυγή 501/90 ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του Συμβουλίου Αποχeteύσεως Λευκωσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως το "Συμβούλιο") ημερομηνίας 21.6.90, σύμφωνα με την οποία αποφασίστηκε η απομάκρυνσή του από τον τόπο εργασίας του και η μη εκτέλεση των καθηκόντων του ως Μηχανικού Αποχeteύσεων από 22.6.90 μέχρι την 15.9.90, χωρίς επηρεασμό των απολαβών ή άλλων ωφελημάτων του. Ο αιτητής με τις προσφυγές 750/90, 1108/90 και 27/91 προσβάλλει τις αντίστοιχες αποφάσεις του Συμβουλίου ημερομηνίας 15.9.90, 30.11.90 και 31.12.90 σύμφωνα με τις οποίες επεκτάθηκε η περίοδος απομάκρυνσης του αιτητού από τον τόπο εργασίας του.

Οι προσφυγές αφορούν το γνωστό θέμα της παρακολούθησης και ηχογράφησης σε μαγνητοταινίες από το Γενικό Διευθυντή του Συμβουλίου του υπηρεσιακού τηλεφώνου του αιτητή, χωρίς τη γνώση του ή τη γνώση των μελών του Συμβουλίου, σε σχέση με υποψίες για ατασθαλίες στην εκτέλεση ή εποπτεία έργων του Συμβουλίου.

Το θέμα απασχόλησε το Συμβούλιο σε πολλές συνεδριάσεις του. Παράλληλα άρχισαν έρευνες από την Αστυνομία για τις ποινικές πτυχές της υπόθεσης αναφορικά με τις μαγνητοταινίες και από το Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας αναφορικά με ατασθαλίες σε έργα του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο στις 21.6.90 αποφάσισε την απομάκρυνση του αιτητή και κοινοποίησε την απόφασή του με την ακόλουθη επιστολή ημερομηνίας 22.6.90.

"Αγαπητέ κ. Νικολάου,

Σας πληροφορώ ότι το Συμβούλιο Αποχeteύσεων

Λευκωσίας κατά τη συνεδρία του της 21 Ιουνίου, 1990, αποφάσισε όπως σας απομακρύνει από τον τόπο εργασίας σας για διευκόλυνση των ερευνών που διεξάγονται από την Αστυνομία και το Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας, για περίοδο που αρχίζει από σήμερα 22 Ιουνίου, 1990 και επεκτείνεται μέχρι της 15ης Σεπτεμβρίου, 1990. Η περίοδος αυτή θα αναθεωρηθεί ανάλογα με την έκβαση των ερευνών.

0 Η απόφαση αυτή δεν επηρεάζει τις απολαβές ή τα άλλα ωφελήματα τα οποία έχετε, σαν υπάλληλος του Συμβουλίου, αλλά κατά την πιο πάνω περίοδο δεν θα εκτελείτε τα καθήκοντά σας."

5 Ταυτόσημη επιστολή για απομάκρυνση από τα καθήκοντά του στάλθηκε και στο Γενικό Διευθυντή κ. Γιάλλουρο. Το Συμβούλιο με μεταγενέστερες επιστολές προς τον αιτητή, οι οποίες επίσης προσβάλλονται, επέκτεινε την περίοδο απομάκρυνσης από τον τόπο εργασίας του.

0 Ο δικηγόρος του Συμβουλίου ήγειρε προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενος ότι ο αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρο να προσβάλει τις επίδικες αποφάσεις εφόσον κανένα δικαίωμα του δεν επηρεάστηκε δυσμενώς. Αντίθετα οι δικηγόροι του αιτητή πρόβαλαν ότι ο αιτητής έχει όχι μόνο καθήκον αλλά και δικαίωμα προσέλευσης στον τόπο εργασίας και εκτέλεσης των καθηκόντων του και συνεπώς έχει 5 έννομο συμφέρο να προσβάλει την παρεμπόδιση του από την εκτέλεση της εργασίας του.

10 Με δεύτερη προδικαστική ένσταση ο δικηγόρος του Συμβουλίου θεώρησε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις συνιστούν εσωτερικό διοικητικό μέτρο και όχι εκτελεστική διοικητική πράξη που μπορεί να αναθεωρηθεί με δικαστικό έλεγχο.

15 Τα ίδια θέματα αποτέλεσαν αντικείμενο εξέτασης από το Ανώτατο Δικαστήριο στην προσφυγή που ήγειρε ο Γενικός Διευθυντής του Συμβουλίου ενάντια στην απομάκρυνσή του και μη εκτέλεση των καθηκόντων του. Οι πα-

ρατηρήσεις του Δικαστή κ. Στυλιανίδη στην απόφαση Γιάλλουρου ν. Συμβουλίου Αποχρετώσεων Λευκωσίας (Υπόθεση Αρ. 494/90, η απόφαση δόθηκε 25.10.90, δε δημοσιεύτηκε ακόμα) στο απόσπασμα που παρατίθεται αντανακλούν και τις απόψεις του δικαστηρίου αυτού επί του θέματος: 5

"Έχει ο αιτητής που είναι υπάλληλος οργανισμού δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, δικαίωμα να εκτελεί τα καθήκοντά του;

Στα πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελ. 328 αναγράφεται:- 10

"α) Άσκησις της υπηρεσίας.

Η νομολογία εδέχθη, ότι η έμπρακτος άσκησις υπό του δημοσίου υπαλλήλου του κατά νόμον εμπειπιστευμένου αυτώ παρά της πολιτείας λειτουργήματος αποτελεί ου μόνον καθήκον αλλά και έννομον δικαίωμα αυτού, ούτινος η αφαίρεσις συνιστά προσβολήν κεκτημένου δικαιώματος: 78, 79 (29), 713 (55)." 15

Στο Σύγγραμμα του Θεμιστοκλέους Τσάτσου - "Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας" - Εκδόση τρίτη, στη σελ. 58 αναφέρεται:- 20

"Τέλος είναι άμεσον το συμφέρον του υπαλλήλου το αναφερόμενον εις την ανεμπόδιστον εκτέλεσιν των ανατεθειμένων αυτώ καθηκόντων."

.....

25

Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η έμπρακτη άσκηση των καθηκόντων λειτουργήματος από τον υπάλληλο συνιστά κεκτημένο δικαίωμα και παράνομη αφαίρεση ή περιορισμός αυτού αποτελεί προσβολή κεκτημένου δικαιώματος και προσβολή του ηθικού συμφέροντος του υπαλλήλου. 30

.....

Ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον.

.....

5 Με την προσβαλλόμενη απόφαση αφαιρέθηκε από τον αιτητή το δικαίωμα μετάβασης στο γραφείο του - τόπο εργασίας - και το κεκτημένο δικαίωμα εκτέλεσης των καθηκόντων της θέσης, όπως αναφέρονται γενικά στο Άρθρο 15 του Νόμου και καθορίστηκαν με την απόφαση του Συμβουλίου, ημερομηνίας 31 Οκτωβρίου, 10 1977. Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει όλα τα στοιχεία της εκτελεστής διοικητικής πράξης και δεν είναι εσωτερικό διοικητικό μέτρο.

15 Η προσφυγή είναι παραδεκτή, επειδή η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκτελεστό χαρακτήρα, προσβάλλει το ηθικό συμφέρο του αιτητή και θίγει το έννομο συμφέρο του."

Ο δικηγόρος του αιτητή υπόβαλε ότι παραβιάστηκε το δικαίωμα ακρόασης, και οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης γενικότερα.

20 Δεν έχουν εκδοθεί Κανονισμοί που να ρυθμίζουν πειθαρχικά αδικήματα και πειθαρχική δίωξη των υπαλλήλων του Συμβουλίου εφόσον οι περί Αποχτετευτικών Συστημάτων Νόμοι του 1971 έως 1978 δεν εξουσιοδοτούν την έκδοσή τους. Συνάγεται από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου ότι το Συμβούλιο 25 δεν επέβαλε οποιαδήποτε πειθαρχικά μέτρα αλλά περιορίστηκε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης για τη διευκόλυνση των ερευνών της Αστυνομίας και του Γενικού Ελεγκτή, με την απλή απομάκρυνση του αιτητή από 30 την εκτέλεση των καθηκόντων του χωρίς καμιά επιβολή πειθαρχικής κύρωσης ή άλλης τιμωρίας. Συνεπώς, κρίνεται ότι το δικαίωμα της ακρόασης δεν έχει εφαρμογή σε περιπτώσεις όπως και η παρούσα.

Με άλλο λόγο ακυρότητας προβάλλεται η θέση ότι το Συμβούλιο δεν έχει κατά νόμο εξουσία να λάβει την προβαλλόμενη απόφαση εφόσον ο περί Αποχτετευτικών Συστημάτων Νόμος 1/71 (όπως τροποποιήθηκε) δεν προνοεί στις διατάξεις του ούτε τη δυνατότητα υποβολής υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα ούτε σε απομάκρυνση. Επιχειρηματολογώντας, ο δικηγόρος του Συμβουλίου υποστήριξε ότι η εξουσία του Συμβουλίου πηγάζει από το Άρθρο 15 του Νόμου (Ν. 1/71) σε συνάρτηση με το Άρθρο 19 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1. Το Άρθρο 15 των περί Αποχτετευτικών Συστημάτων Νόμων του 1971 έως 1978 προνοεί τα ακόλουθα:

"15. Τη εγκρίσει του Υπουργού, το Συμβούλιον δύναται να διορίξη, υπό όρους εκάστοτε καθοριζομένους υπ' αυτού κατά το δοκούν, τοιούτους υπαλλήλους, εργάτας και συμβούλους μηχανικούς, ως το Συμβούλιον ήθελεν εκάστοτε κρίνει αναγκαίον διά την τελεσφόρον ενάσκησιν των δυνάμει του παρόντος Νόμου αρμοδιοτήτων αυτού:

Νοείται ότι το Συμβούλιον δύναται, εν αις περιπτώσεσι τούτο είναι άμα και το Δημοτικόν Συμβούλιον οιουδήποτε δήμου, να χρησιμοποιή υπ' ους όρους ήθελεν εκάστοτε καθορίσει κατά το δοκούν, τους αναγκαίους δημοτικούς υπαλλήλους και εργάτας και να καταβάλλη εκ του Ταμείου αυτού, εις το Ταμείον Πόλεως, τοιούτον μέρος της αντιμισθίας αυτών (περιλαμβανομένων και εισφορών εις το ταμείον συντάξεων και χορηγημάτων) ως το Συμβούλιον ήθελε, τη εγκρίσει του Υπουργού, καθορίσει."

Το Άρθρο 19 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ. 1 προβλέπει τα εξής:

"19. Where any Law confers upon any person or public authority power to make appointments to any office or place the power shall be construed as including the power to determine any such appointment and to suspend any person appointed, and to re-appoint or

reinstate him, and to appoint another person temporarily in the place of any person so suspended, and to appoint another person to fill any vacancy in the office or place arising from any other cause:

5 Provided that were the power of the person or public authority to make any such appointment is only exercisable upon the recommendation or subject to the approval, consent or concurrence of some other person or authority the power of determination or suspension shall, 10 unless the contrary intention appears, only be exercisable upon the recommendation or subject to the approval, consent or concurrence of that other person or authority".

15 Υιοθετώ πλήρως επί του προκειμένου τις παρατηρήσεις της απόφασης Γιάλλουρου ανωτέρω που δίνουν την απάντηση στο ερώτημα που έχει εγερθεί:

''' Suspend' , στο κείμενο του Άρθρου 19, σημαίνει προσωρινή διακοπή.....

.....

20 Η αναστολή εκτέλεσης των καθηκόντων υπαλλήλου για σύντομη περίοδο, που δικαιολογείται με το δημόσιο συμφέρον, αποτελεί είδος του "suspension" και είναι επιτρεπτή. Η νομιμότητά της και το προβαλλόμενο δημόσιο 25 συμφέρο, που είναι όρος γενικός και αόριστος, υπόκεινται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

30 Η απόφαση ' to suspend' χρειάζεται τους ίδιους εξωτερικούς τύπους, που προβλέπονται στη Νομοθεσία για το διορισμό, εκτός αν Νόμος ορίζει διαφορετικά.

Με βάση τα πιο πάνω, το Άρθρο 15 του Νόμου, που προνοεί για εξουσία διορισμού, σε συνδυασμό με το Άρθρο 19 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1, που προ-

νοεί για εξουσία ' to suspend any person appointed', απονέμει εξουσία στο Συμβούλιο να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση. Πρόσθετα, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, η προϊστάμενη αρχή, χωρίς Νόμο, μπορεί να απομακρύνει προσωρινά υπάλληλο από την άσκηση των καθηκόντων του, εφόσον από την παραμονή του προκύπτει σοβαρή απειλή κατά δημοσίου συμφέροντος που βρίσκεται κάτω από την επιμέλειά του - Απόφαση Αρ. 881/52 - Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας - 1952: Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 342-343)".

Επομένως η θέση ότι το Συμβούλιο δεν είχε εξουσία ή αρμοδιότητα να πάρει την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν ευσταθεί.

Εξίσου ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής απομακρύνθηκε από τις υπηρεσίες του χωρίς να υπάρχει οποιοσδήποτε λόγος. Η επιστολή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας προς τον Πρόεδρο Συμβουλίου Αποχτεύσεων (κατατεθειμένη ως τεκμήριο 2) φανερώνει ότι η Αστυνομία διεξήγε έρευνες σε σχέση όχι μόνο με το Γενικό Διευθυντή αλλά και με τον αιτητή.

Καταλήγοντας θα ήθελα να τονίσω ότι το Δικαστήριο τούτο περιόρισε τον έλεγχό του στη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων. Οποιοδήποτε ερώτημα έξω από αυτό το πλαίσιο, θα ήταν εκτός της σφαίρας του αναθεωρητικού ελέγχου του Δικαστηρίου.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.